

17.12.64, יום ה' יב' טבת (תל-אביב)

עברו יותר ששונות ימים שלא רשמתי כלום ביומני. היו אלה ימים טרוטיס. ביום ה' לפני שבוע (10.12.64) הזרתי לח"א. ביום ו' בבוקר ישיבת הזכירות אני מקווה שיש טינגוברמה, ולא ארטוב כלום על מי הזכרון לאחר ימים דחומי-ישיבות ומאורעות. בשלוש אח"צ הביאה השגרירה הסבירה לביחי עורך עתון הפועלים השכרי ושוהחננו סעה ארוכה על בעיות הארץ והעולם (איחוד אירופה, סין וארצות בלתי מעותחות). הודעה להברים שאני מקבל הצעה סנסה שוועדת החקירה תדון בשנה 1954, כהצעה שר המשטרים.

בשבת (12.12) הלכתי לבאר שבע לאטמה עם עולי רוכניה בקולנוע. האולם היה כלא. קבלה טנים לבבית, אבל הוכרחתי לדבר אדית - לא כלי קוסי. ההקשבה הייתה טובה. דיברתי על מדינה ובסלגה, ארגון חובת וארגון רשות, טעמו זיקת רעיון, על שלוש היסודות - עבודה, מדע, חלוציות. מבאר שבע עליתי לירושלים שבה נחקימה טוב הזכירות בביח אלישבע. סופר כי עטרים הברים נפגשו עם אטכול וזיאמה והוסכם שתוקם ועדת חקירה למאורעות של 1954, אולם אח"כ אטכול וזיאמה התחרטו - אם מהתנגדות גולדה ואה"ע או מטעמים אחרים - לא עלה בידי לברר בוודאות. הודעה שאם הממשלה תחליט לא להקים ועדת חקירה, בניגוד להסלגה שר המשטרים לא אראה באטכול נציגו, ובמקום ובזמן המתאים אטביר מדוע. לנתי בירושלים, ובקרב דיברתי עם דינור על הספר הולדות העם היהודי בארצו וחששים שנחגלו עד עכשיו. נסאר עוד הרק על גוטמן.

ביום ראשון חזרתי להל-אפים ובערב נהקיים המרכז בביה הוועד הפועל.

באחי רץ באמצע והיה וויכוח מעורר דאגה. דב' יוסף ע"ה רוסס בכור על הנאסטים,

ולכן דחו ההצבעה למחר, לישיבה שניה של המרכז בירושלים.

ביום ב' (14.12.64) המגישו אותי בביה מעילי ההסת"ע כארבעים שליחי

אונסקו כאלה"ב, אירופה, אסיה ואפריקה - לשאלות וחשובות. רוב שאלות האורחים

היו אם הקבוץ יאריך ימים גם בימי פריחה ורבוזי עליה.

אני הצגתי שלוש שאלות עולמיות: איחוד מדיני אל אירופה, קבלת סין

לאו"ם ועזרה כלכלית להחממתחותה, טחיטת הסער בעזרת אירופה ואפריקה בין הארצות

המפותחות והנחשלות (באסיה, באפריקה ובאמריקה הלטינית). הצירי מניבריה הביע

חשש שאיחוד המערב יזיק לארצות אפריקה, כי לא יזקקו לה ולא יעזרו לה.

סחרתי הנחה זו. נציגי צרפת, אמריקה ואנגליה תמכו באיחוד אירופה. היתה שיחת

רבה עניין והבל שלא היתה מטינוגרמה.

בינתיים הודיעו לי כי יתכן שיטיבת המרכז לא חתקייס, ונכוחה שמועת

כי אשכול יחטטר. הדבר נתאמת, זה היה אולי התמרון הכי מחוכם של אשכול - זה

דחה ישיבת המרכז שחלק גדול בו, ואולי רוב, היה מוכן להצביע בעד וועדת תקירה,

וברור שסיעות הכנסת שאישרו החלטות ועדת חשכפה יחייצבו מאחורי אשכול.

ביום ג', 15 לחו"ז בא אצלי בר זוחר שרואה לכתוב תולדות חיי ומוכן

לעזור בעבודתי ההיסטורית.

בשש עשרה הגיעו אלי שתי גבירות וילן ומסין מטעם מועצת הנשים בארה"ב

שיש לה, לפי דברי גב' ווילן 130 אלף חברות, עומדות בבעית חינוך.

כשקע בערב באו אצלי אלחנן יסי, אביהר ברג, עוזי בלור, מורין בראלי,

גד יעקבי, מאיר אביזוהר, עמוס דגני, שאול בן שמחון, פרדכי בן טורה, צבי רמיה,

רמי אילן, אורי מאיר, שמואל אביעד, אהודיה מלכין, אלקנה גלי, אהרון הראל,

שמואל גל, אטנן גולן, אורנסטיין - דנו בשהי בעיות ועדת חקירה, דרך הספלה

בכלל.

באותו יום היה אצלי גם מלכאל מולדי (כנצור טירני) סגל בכחבי טירני.

גם עדה טירני הייתה אצלי.

אספ נחקיימה ישיבת המרכז, לא היה לי רצון ללכת, אבל אלמוגי זרש מואי -

ובאחי. ידעתי כי הישיבה אינה אלא קומדיה, ואילו צריכים לדון על הקמת סכסלה,

כאילו באמת התמודדה הסכסלה, כסכל הקואליציה עומדת איהן, ואפילו כקי וחירות

ממתיבים היועץ הסשטטי על בקורת ועדת השבעה. בחימה אורבנה הסבנה "להחזיר"

אשכול לשלכון, קול ישראל הודיע על אלף טכנינים, הארץ - כמה טאוח, אך אין

הבדל בכך. התמלאהי למה אין המגנות בירושלים ובח"א. כסובן הוחלט למה ציטת

אשכול - לדרוש חזרתו מיד וחופש פעולה גמור כדבר ועדת חקירה.

דיבורו של שיכרית היה כאיש משוסה, הוא אפילו גילה שאני הקיסמוחי ועדת

חקירה מורכבת מיעקב שכירא, יוסף אבידר ומשה נכט לחקור דבר השדור של הפסה

על ביום כללי ביום 3.4.54 (ילקום פרסומיט טסטר 660 עמוד 927).

חטוי

בזהרים סלען לי ח. ששוחח עם יאסחור של ל.א.

חטוי

חטוי

היא שוב מעט חזרה על כך שאשכול ימנה ועזה שומטים לבדיקה הענין, אבל

אנא לא סתוך אונס, אלא הוא אישים, סתוך דחף פנימי, והיא חדאג לכך שהוא

יעשה זאת בעוד זמן מה. בכל אופן כאשר הוא יחליט על כך, יחיה שותף לזאת גם

ב.ג. הוא יעשה זאת בשקט, ללא מרסומת, שישוב שומטים וידונו בענין.

בדד יעלה את קרנו של אשכול, כי ועדה ה-7 סימלה בדבר בצורה "מארגאצית".

סימתי לה על כך שב.ג. גזר חקטע היחיד שבו הוזכרה פעולתו של אשכול

בוועדה ה-7, וזה נעשה שעה לפני מסירת החומר על ידו לשר המשפטים וליועץ המשפטי.

שוב הדיגשק כי הוועדה המונה, היא חדאג לכך, אבל לא כרגע, זה ייעשה בבוא הזמן ועוד בחייו של ב.ג. היא מבטיחה זאת לא בשביל ב.ג. אלא בגלל מעמדו ההיסטורי של אישכול ואז היא מבקש את עזרתו".

- שלחתי מכתב קצר לכנס המרכז הערב (אני מניח שהמכתב יתפרסם טחר בעתונות) המרכז לא ישב זמן רב, ובקול ישראל שמעתי שלאחר שנחקבלה החלטה מה אחר שאיכול יקים מחדש הממשלה לפי הרכבה הנוכחי, ודחתה הצעת סורקיס ברוב של 124 נגד 61 כי הממשלה חסנה ועדה הקירה. 124 הצביעו בעד זה שמגוי ועדה המקירה היא במסכוחה הבלעדית של הממשלה.

לאחר ההצבעה הגיעו לביחי שרגא, שמעון, אלטובי, סורקיס, דבורה נצר משום מה הם מרוצים מהתוצאות. בהצבעה של 61 בעד דרישת ועדה הקירה הם רואים נצחון.

13.12.64, יום א' יג' טבת

ב"בעריב" הומיעה חיום מודעה זו בעמוד 14 חתום על העצומה שמטלה בלי מרעה! אנו החתומים משה, אזרחי מדינת ישראל, מביעים חרדתנו לסלומה ולבסחונת של מדינהנו, לנוכח ההתנקשות בסדרי השלטון החקין בישראל והפגיעה במוסר הצבורי, בחזאה מלבווי יצרים אישיים ופרשיות מיותרות - המסיחים את דעת הממשלה ממלוי הפקידה.